

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at fremsætte et andet, blev

Schjærrings Forslag om Lovforslagets Genvisning til Udvalget angaaende Lovforslaget om Kontorholdsgodtgørelse for forskellige Netsbetjentembeder vedtaget uden Afstemning.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov af 8de Marts 1856 angaaende Oprettelsen af en Veterinær- og Landbohøjskole.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1569—72).

Berg. Dette er en for ringe Ting, forekommer det mig, at gjøre til Gjenstand for et særligt Lovforslag. Skulde der vise sig en bestemt Trang til at faae det Onste opfyldt, som Lovforslaget udtaler, forekommer det mig, at det kan ske ved en særlig Bevilling paa Finantsloven, indtil andre med Landbohøjskolen forbundne Forhold trænge til en mere samlet Overveelse. Hvis denne Betragtning faar nogen Tilslutning under Omtalen af Lovforslaget, forbeholder jeg mig at foreslaa, at man enes om at henvise Lovforslaget til Finantsloven. Jeg fremsætter blot denne Tanke for at høre andre Udtalelser derom.

Formanden (Rabbe): Spørgsmaalet herom foreligger ikke endnu. Nu foreligger kun Lovforslaget.

Lh. Nielsen: Angaaende Lovforslaget selv skal jeg ikke gjøre nogen videre Bemærkning, da det jo er meget ubetydeligt. Jeg maa ogsaa mene, at der ved Landbohøjskolen, hvad jeg udtalte mig om under Finantslovsforhandlingen, er adskillige Ting, der kunde trænge til en indgaaende og gennemgribende Behandling. Skulle vi altsaa have et Lovforslag om Landbohøjskolen, tror jeg, at det maa blive af en større Udstrækning end dette. Ogsaa jeg mener, at dette Forslag er af den Art, at dets Gjenstand rettest kan ordnes ved Finantsloven, hvor, saavidt jeg erindrer, lignende Forhold ere blevne ordnede.

Jørgerslev: Jeg skal heller ikke opholde det høie Thing ret længe. Jeg kan slutte mig til den ærede sidste Tale, forsaavidt som jeg ogsaa tror, at forskellige Forhold ved Landbohøjskolen fortjene Overveelse. I det jeg i Øvrigt takker den ærede Minister, fordi han vil bringe Sagen frem i den her foreslaaede Retning, skal jeg nævne, om der ikke nu, da der er Spørgsmaal om at udvide

Lærerkrafterne, tillige kunde være Spørgsmaal om en anden Udvidelse, som er høist fornøden. Det foreliggende Forslag begrundes væsentlig paa, at den vedkommende Lærer har søgt at gjøre sig praktisk nyttig overfor Landbruget, hvilket han ganske vist har gjort i en ikke ringe Grad og derved indlagt sig stor Fortjeneste. Vi oplevede jo for saa Nar siden, at en Mand, der havde gjort stor Nytte i Meierifaget, netop i praktiske Forhold, ligesom han for Øvrigt ogsaa er en dygtig Theoretiker, senere blev knyttet til Landbohøjskolen, og jeg vilde ønske, at han var bleven knyttet dertil paa samme Maade, som det nu foreslaas for den her omtalte Mand's Vedkommende; men man nøjedes med at oprette en Docentpost. Jeg tror, at det havde været passende, at man, da Meieriet er en af Landets vigtigste Velfstandskilder, og Undervisningen heri gjør baade praktisk og theoretisk Nytte, var gaaet videre og havde oprettet en egentlig Lektorpost i dette Fag. Der er ogsaa en anden Ting ved Landbohøjskolen, som Opmærksomheden maa henledes paa. Foruden at have et godt Lærerpersonele maa den i nogle Henseender, f. Ex. med Hensyn til Hævedæsenet og Veterinærvesenet, have et praktisk Dvælsesapparat for at kunne gjøre Forsøg i den praktiske Dplæring. I andre Lande har man oprettet Agerbrugsskoler, og dette har ogsaa vundet Stemning for sig i Sverrig. Det er imidlertid vistnok rigtigt, at vi ikke have gjort det her. Derimod kunde det ønskes, om Landbohøjskolen kunde udvides i en Retning, der havde praktisk Betydning for Landbruget og for Cleverne, idet man gik over til at oprette Forsøgsstationer i en eller anden Retning. Her er i Motiverne erkjendt, at med Hensyn til Planteernæringen og Dyreernæringen have de fysiske og kemiske Videnskaber en stor Betydning, men det at finde Kausalforbindelsen har ogsaa en stor Betydning. Det er godt nok, at vi have Interesse for de Forsøg, der gjøres i England og Lydsland, men vi have vore egne Jordbundsforhold, vore egne Agerdyrkningsforhold, vore særegne Forhold med Hensyn til Husdyrbestanden. Ganske vist kunne vi lære Noget hos Andre, men det var dog ønskeligt, at vi selvstændig kom med. Jeg tvivler ikke om, at Administrationen har Blikket henvendt herpaa, og jeg haaber, at man vil gaa over til at forsøge at faae noget Saadant gennemført her. Det forekommer mig, at der ogsaa for Rigsdagen maa være al Grund til at gaa ind derpaa. Det er ganske vist, at Agerbruget spiller en saadan Rolle i vort økonomiske Liv, at der er al Grund til at gjøre Noget derfor, og da vi i Modfætning til andre Folk give saa Lidt direkte til dets Understøttelse, er der al Grund for Statsmagten til indirekte at gjøre Alt, hvad den kan, og ikke blot staae videnskabelige Institutioner tilstede, men ogsaa tilvejebringe Forsøgsstationer, der forudsatte et videnskabeligt Apparat, der ikke er større, end at det kan bringes tilveie, men som er af den Art, at de prak-